

til at vedtage Ekspropriation af Beværtninger og paa Landet Ret til gennem Kommuneafstemning at hindre Oprettelse af ny Beværtning eller Handel med stærke Drikke.

Dernæst foreslaas adskillige Foranstaltninger til Lovens Haandhævelse. Der til maa regnes: Garantierne for, at kun egnede Folk faa Bevilling; Reglerne om, at Bestyrer skal have Godkendelse; Regler om Opslag i Lokalerne og Skilt; Lokaleforskrifterne; Forbudet mod Opbevaring af stærke Drikke i alkoholfri Beværtninger; Reglerne om Foreninger og »sluttet« Bord; Bestemmelserne, der gøre ikke blot Værtten, men ogsaa Gæsterne ansvarlige; Domfældelse til at have Næringsadkomsten undergiven Politiets Bestemmelse; Politiets Beføjelse til at lukke Beværtningen.

Man skal herefter gaa til Omtalen af de forskellige Paragraffer.

§§ 1 og 2. Der bør formentlig være Adgang for Beværterne til som hidtil at benævne deres Forretning enten Værtshushold, Restauration eller Konditori, men under en Antalsbegrænsning vilde det være lidet praktisk at bevare den allerede nu ret vanskelige Grænse mellem, hvilke Fødevarer der maa serveres i de forskellige Beværtninger. Der er for Øjeblikket ingen Forskel mellem, hvad en Restauratør og en Værtshusholder maa servere; derimod maa en Konditor vistnok ifølge Sædvane servere Smørrebrød¹⁾, men ikke varm Mad, hvad dog igen maaske er tvivlsomt for Spejlsøgs og lignende Frokostretters Vedkommende. At komme bort fra disse Finesser maa vistnok anses for heldigt, og man har derfor foreslaaet, at enhver Ret til at beværte omfatter Retten til at forsyne med enhver Art af Spisevarer (§ 2).

Den Ret, som Beværtere nu have til at sælge ud af Huset, Brød, indenlandsk Øl og Brændevin, har man bibeholdt.

Hvad *fri Næring* angaar, har man bibeholdt den nuværende Ordning med den nedennævnte mindre Indskrænkning for »sluttet Bord« Vedkommende.

Blandt Gæstgivere og Beværtere er der ganske vist en Bevægelse imod at lade de store Pensionater og hotels garnis, der tage i Logis ugevis, drive denne Næring frit, og man har taget under Overvejelse, om der burde sættes en Grænse for det Antal logerende, man maatte have uden at tage Borgerskab som herbergeridrivende²⁾. Men at indskrænke Friheden i den ene Næring af Hensyn til en anden Næring er i Strid med de Synspunkter angaaende Næringsfriheden, som Kommissionen i det hele deler, og ligger i hvert Fald udenfor dens Opgave. Fra et Ædruelighedssynspunkt synes det upaakrævet, at den, der tager i Logi for 8 Dage, skal have Herbergeriret.

Større Betænkkeligheder kunde der fra Ædruelighedssynspunktet være ved frit at tillade Beværtning »ved sluttet Bord«, fordi der herigenennem, paa Grund af Begrebets Elasticitet, skabes en Udvej til at drive Smugkro.

De almindeligste Former, under hvilke »sluttet Bord« drives som fri Næring, ere: 1) Den private Bispisning ved Familiebord eller den noget udvidede Bispisning af en fast Kreds i »Spisekvarterer«, »Middagsabonnementer«, »Spisepensionater« o. l.; 2) Marketenderibispisningen paa Arbejdspladser, i Skoler o. l.; 3) Foreningsbispisning.

At gøre Indskrænkninger i Nr. 1 er allerede ugorligt af den Grund, at det vilde medføre for stærkt Indgreb i det private Liv.

Indskrænkninger i Nr. 2 ere vel ikke sjældent ønskede af Beværtere, der anse Marketenderierne som Indgreb i deres Næring; men dette Hensyn har ikke kunnet foanledige Kommissionen til Forandring i det nuværende, og vel kunde det ofte fra et Ædruelighedssynspunkt være ønskeligt, om Driften af de nævnte Marketenderier blev kontrolleret, men denne Kontrol vil formentlig kunne blive langt virksomere, naar den som en frivillig Sag kommer fra Arbejdsgiverens og Arbejdernes Side, end hvis Forholdet ordnes af det offentlige.

Hvad Nr. 3 angaar, er der i Forslaget gjort Indskrænkninger med Hensyn til Udskrænkningen af stærke Drikke (§§ 31—33).

Det er paa Grund af sine Grænsers Elasticitet, at Begrebet »sluttet Bord« i Retspraksis er blevet anvendeliggjort ogsaa paa Nr. 2 og 3. Det har været under Overvejelse, om man i Forslaget skulde give Begrebet en fastere Afgrænsning for at hindre dets yderligere Udvidelse til andre Former og derved hindre de Misbrug af Begrebet »sluttet Bord«, som ere at befrygte til Omgaaelse af Beværterloven.

Man er dog bleven staaende ved kun at give Regler mod særlige Udvækster

1) Ind. Min. Skr. 14. Aug. 1886 hviler dog paa en modsat Mening.

2) Se f. Eks. Svejts Bilag S. 122.